
Dokument zasedanja

A8-0242/2016

19.7.2016

***

PRIPOROČILO

o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo SGP, na drugi strani
(10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE))

Odbor za mednarodno trgovino

Poročevalec: Alexander Graf Lambsdorff

Oznake postopkov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek (prva obravnava)
- ***II Redni zakonodajni postopek (druga obravnava)
- ***III Redni zakonodajni postopek (tretja obravnava)

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

VSEBINA

	Stran
OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	5
KRATKA OBRAZLOŽITEV	6
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ.....	11
POSTOPEK V PRISTOJNEM ODBORU.....	15

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo SGP, na drugi strani (10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE))

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (10107/2016),
  - ob upoštevanju osnutka Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti, ki izvajajo SGP, na drugi strani (05730/2016),
  - ob upoštevanju zahteve za odobritev, ki jo je Svet vložil v skladu s členoma 207(3) in (4) ter 209(2) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8–0243/2016),
  - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
  - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino in mnenja Odbora za razvoj (A8-0242/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
  2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in držav Južnoafriške razvojne skupnosti, ki izvajajo SGP (Bocvana, Lesoto, Mozambik, Namibija, Južna Afrika in Svazi).

KRATKA OBRAZLOŽITEV

Zgodovina sporazumov o gospodarskem partnerstvu

Ko je bil leta 2000 sklenjen sporazum o partnerstvu iz Cotonouja, je pozval k temeljnim spremembam v dolgo veljavnih enostranskih trgovinskih preferencialih, ki so skoraj 40 let urejali ekonomske in politične odnose med skupino afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) in Evropsko unijo. Glavni razlog za to je bilo nezadovoljstvo nad učinkom teh enostranskih preferencialov: prvič – delež trgovine držav AKP na trgu EU je stalno padal in večini držav ni uspelo uporabiti teh preferencialov, da bi diverzificirale strukture svojih gospodarstev; in drugič – preferenciali niso bili skladni s pravili Svetovne trgovinske organizacije (STO), saj si bili diskriminatorni do držav v razvoju, ki niso bile iz skupine AKP.

EU in države AKP so se dogovorile, da se bodo pogajale o trgovinskih sporazumih, ki bodo vzajemni, a asimetrični, poznamo pa jih kot sporazume o gospodarskem partnerstvu (SGP). Države AKP so se same odločile, v katerih regionalnih skupinah so se želele pogajati. Pogajanja o sporazumih o gospodarskem partnerstvu so se začela leta 2002 in pričakovalo se je, da bodo zaključena do konca leta 2007, ko naj bi se izteklo odstopanje v okviru STO. Poleg tega, da naj bi ti sporazumi proizvodom iz držav AKP zagotovili dostop na trg EU, ki bi bil trajen ter brez carin in kvot, so bili mišljeni predvsem kot razvojno orodje, ki bi državam AKP omogočilo poglobljanje njihove dinamike regionalnega povezovanja in spodbudilo njihovo vključevanje v svetovno gospodarstvo.

Za vse države, ki z EU nimajo sklenjenih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, se danes uporabljata njena "*splošna shema preferencialov*" (GSP) oziroma ureditev "*vse razen orožja*" (EBA). Za države, ki so leta 2007 sklenile začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu, pa je EU, da bi preprečila motnje na trgu in jim zagotovila dovolj časa za podpis in ratifikacijo sporazuma, sprejela Uredbo Sveta (ES) št. 1528/2007 o dostopu do trga (MAR), ki je začela veljati 1. januarja 2008 in omogočila vnaprejšnje izvajanje sporazumov o gospodarskem partnerstvu. Pozneje je bila sprejeta odločitev, da se obravnava na podlagi te uredbe [prost dostop do EU] izteče 1. oktobra 2014 za države, ki se niso pridružile regionalnemu sporazumu ali niso sprejele ustreznih ukrepov za izvajanje svojih začasnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu. Bocvana, Namibija in Svazi so bila med državami, za katere se je uporabljala uredba MAR in so pred 1. oktobrom 2014 pristopile k regionalnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu. Komisija je nato sprejela delegirane akte, s katerimi je za te države ohranila uporabo uredbe MAR, obenem pa izjavila, da od njih pričakuje izpolnitev njihovih zavez in ratifikacijo regionalnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu do 1. oktobra 2016.

Sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Južnoafriško razvojno skupnostjo (SADC)

SADC ima 15 držav članic. Od teh jih je sedem – kot skupina držav SADC, ki izvajajo SGP – začelo pogajanja o sporazumu o gospodarskem partnerstvu z EU, in sicer Angola, Bocvana, Lesoto, Mozambik, Namibija, Svazi in Južna Afrika. Južna Afrika je sprva sodelovala kot opazovalka in podpornica, a se je leta 2007 formalno pridružila pogajanjem.

Jedro SGP med EU in SADC je Južnoafriška carinska unija (SACU), najstarejša carinska unija na svetu. Mozambik in Angola sta s pridružitvijo tej skupini nameravala okrepiti svoje že tako močne gospodarske in trgovinske vezi s SACU. Ostalih osem držav članic SADC (Demokratska republika Kongo, Madagaskar, Malavi, Mauritius, Sejšeli, Tanzanija, Zambija

in Zimbabve) se je pridružilo drugim regionalnim sporazumom o gospodarskem partnerstvu.

Ob koncu leta 2007 so Bocvana, Lesoto, Svazi, Mozambik in Namibija sklenile začasni medregionalni SGP z EU. Ta začasni sporazum vključuje klavzulo, ki Angoli in/ali Južni Afriki omogoča hitro pridružitve, če bi tako želeli. Angola sicer kot najmanj razvita država ohranja dostop do trga EU brez carin in kvot na podlagi pobude „vse razen orožja“, trgovino med EU in Južno Afriko pa ureja Sporazum o trgovini, razvoju in sodelovanju (TDCA), podpisan leta 1999.

Bocvana, Lesoto, Svazi in Mozambik so začasni sporazum podpisale junija 2009. Namibija je sporazum parafirala pred več kot *devetimi* leti, a se je odločila, da ga ne podpiše.

Strani sta se dogovorili, da nadaljujeta pogajanja o celovitem regionalnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu, ki bo zajemal storitve, naložbe in s trgovino povezana pravila. Leta 2010 so tako države podpisnice sporazuma o gospodarskem partnerstvu prekinile postopke ratifikacije sporazuma do sklenitve celovitih regionalnih pogajanj.

julija 2014 je EU zaključila pogajanja s šestimi državami SADC, ki izvajajo SGP, in sicer Bocvano, Lesotom, Namibijo, Mozambikom, Južno Afriko in Svazijem. Angola se je nazadnje odločila, da sporazuma ne parafira, a lahko k njemu pristopi v prihodnosti na podlagi posebne pristopne klavzule v sporazumu.

Regionalno povezovanje in posebnosti

V skupini držav SADC, ki izvajajo SGP, so zelo različne države. Skupaj teh šest držav šteje približno 100 milijonov prebivalcev, od tega jih polovica živi v Južni Afriki. Po podatkih Svetovne banke je njihov BDP leta 2014 znašal 410 milijard EUR, od katerih je na Južno Afriko pripadlo 85 %.

Dve od držav v skupini sodita med najmanj razvite države (Lesoto in Mozambik), eno – Južno Afriko – pa se uvršča med tako imenovane države BRICS in ta je z EU leta 1999 sklenila Sporazum o trgovini, razvoju in sodelovanju (TDCA). Brez sporazuma o gospodarskem partnerstvu bi na podlagi ravni njihovega BDP Svazi dobil status GSP, Bocvana in Namibija pa status držav z največjimi ugodnostmi (MFN).

Pet držav SADC, ki izvajajo SGP, so obenem članice Južnoafriške carinske unije (SACU). Gre za najstarejšo carinsko unijo na svetu, ki je bila ustanovljena leta 1910. Ima tudi skupno zunanjo carinsko stopnjo. Mozambik ni član SACU, a ima z njo že dolgoletne in ustaljene trgovinske in naložbene vezi.

EU je v letu 2013 iz držav skupine SADC, ki izvajajo SGP, uvozila za 31 milijard EUR blaga, v SADC pa je izvozila blago v vrednosti 33 milijard EUR. Države SADC v EU izvažajo nafto 23 % (Angola), diamante 11 % (Bocvana), premog 12 %, drage kamne, kovine in ribe (Namibija) ter sladkor (Svazi).

Resolucija Evropskega parlamenta o državah SADC, ki izvajajo SGP, iz leta 2009

Evropski parlament je marca 2009 izglasoval resolucijo o začasnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med SACD in EU ter med drugim pozval k:

- sporazumu o gospodarskem partnerstvu, ki bo skladen z STO,
- dostopu do trga EU brez carin in kvot,

- podpora obstoječim regionalnim povezavam (Južnoafriška carinska unija, SACU),
- postopni odpravi subvencij EU za izvoz kmetijskih izdelkov,
- prožnosti EU glede izvoznih davkov, klavzule države z največjimi ugodnostmi in zaščite za mlade gospodarske panoge,
- enostavnejšim in boljšim pravilom o poreklu, ki bi spodbujala regionalno kopičenje,
- vključitvi poglavja o razvojnem sodelovanju z večjo in ustrezno pomočjo,
- spoštovanju konvencij Mednarodne organizacije dela,
- spremljanju izvajanja, ki ga usklajuje ustrezni parlamentarni odbor.

Omeniti velja, da sporazum nikoli ni začel veljati, saj je bil podpisan, a nikoli ratificiran.

Ključne določbe v sporazumu o gospodarskem partnerstvu

Regionalni trgovinski sporazum, ki je usmerjen v razvoj, trenutno sicer zajema le trgovino z blagom, razvojno sodelovanje in trgovino ter vključuje določbe o trajnostnem razvoju, a pušča odprta vrata za pogajanja o dodatnih določbah o storitvah, naložbah, intelektualni lastnini, javnih naročilih in okrepljenih določbah o trajnostnem razvoju.

Asimetrična narava sporazuma določa „pozitivno diskriminacijo“ za partnerske države podpisnice sporazuma, ki so članice SADC, in jim zagotavlja brezcarinski dostop do trga EU ter obenem vzajemno odpravlja ovire za „skoraj vso trgovino“ in zagotavlja skladnost s pravili STO, spodbuja regionalno povezovanje, gospodarsko sodelovanje in dobro upravljanje. EU bo petim državam članicam SADC ponudila ureditev brez carin in kvot, pri čemer bo šlo za nadaljevanje dosedanje prakse, ki pa je ne bo zmotila sprememba uredbe MAR. Trgovinske odnose med EU in državami SADC, ki izvajajo SGP, bodo sedaj urejale pogodbene določbe in ne bodo temeljili na enostranskih preferencialih. Države SADC, ki izvajajo SGP, bodo na podlagi določb o postopnem odpiranju trgov v obdobju 10 let liberalizirale 86 % trgovine z EU (Mozambik 74 %), iz tega pa bodo izključeni občutljivi kmetijski in ribiški proizvodi.

Spodbujanje regionalnega povezovanja

S spremembo uredbe MAR se sporazum o gospodarskem partnerstvu ni zgolj izognil razbitju najstarejše carinske unije na svetu, ampak je SACU še okrepil s tem, ko je Južno Afriko uskladal s to unijo in ji še približal Mozambik. Sporazuma o trgovini, razvoju in sodelovanju med EU in Južno Afriko se je de facto uporabljal za celotno SACU kot en sam pravni subjekt. Trgovinske določbe iz tega sporazuma bo nadomestil sporazum, o katerem so se pogajale vse države. Za uvoz iz EU se bo uporabljala enotna zunanja carinska stopnja.

S sporazumom o gospodarskem partnerstvu se na več različnih načinov okrepi tudi regionalno povezovanje, med drugim z možnostmi, ki jih nudijo njegova pravila o poreklu z vidika regionalnega kopičenja, odprtostjo za pristop k sporazumu za druge države SADC (Angola) in z institucionalno krepitvijo SACU. Mehanizem za reševanje sporov v okviru sporazuma o gospodarskem partnerstvu se opira na tozadevne določbe iz sporazum o trgovini, razvoju in sodelovanju (TDCA) in se bo uporabljal za vse države SADC, ki izvajajo SGP. Poleg tega bodo skupne določbe o upravljanju trgovine (kot na primer zaščitni ukrepi) in skupni organi odločanja dodatno okrepili proces regionalnega povezovanja.

Določbe o „regionalnih preferencialih“ nadalje izključujejo možnost, da bi države SADC, ki izvajajo SGP, proizvodom iz drugih držav SADC, ki izvajajo SGP, namenile obravnavo z manj ugodnostmi kot proizvodom, ki se uvozijo iz EU.

Podpisnice sporazuma se zavezujejo podpiranju regionalne trgovine s spodbujanjem carinskega sodelovanja in izvajanjem reform, še posebej z uskladitvijo in poenostavitvijo postopkov in predpisov v regiji SADC, podpiranjem tranzita in bojem proti goljufijam.

Spodbujanje trgovine in razvoja

Predvidenih je več zaščitnih ukrepov: večstranski zaščitni ukrepi, dvostranski zaščitni ukrepi, kmetijski zaščitni ukrepi, pa tudi prehodni zaščitni ukrepi za seznam proizvodov s poreklom iz Bocvane, Lesota, Namibije in Svazija, da bi se zmanjšale morebitne negativne posledice za te države.

S tem, ko po začetku veljavnosti sporazuma o gospodarskem partnerstvu ne bo več dovoljena uporaba subvencij za izvoz kmetijskih izdelkov, je bila izpolnjena še ena od ključnih zahtev držav SADC, ki izvajajo SGP.

Postopno odpravljanje carin na polizdelke in surovine, kot so gnojila in stroji, bo dodatno prispevalo k procesu večanja dodane vrednosti.

Na področju storitev sporazum o gospodarskem partnerstvu vsebuje klavzulo o preverjanju. Nadaljevala se bodo pogajanja o storitvah z omejenim številom držav SADC. Klavzula o preverjanju nudi možnost, da se določbe o storitvah izvajajo v kasnejši fazi, enako pa velja tudi za javna naročila in pravice intelektualne lastnine.

Vključen je pomemben protokol med Južno Afriko in EU o geografskih označbah, pri katerem gre za ključno zahtevo EU. Protokol skupaj zajema 105 južnoafriških proizvodov (med temi 102 proizvoda zadevata vina) oziroma 251 proizvodov. EU bo zaščitila južnoafriške označbe, kot so Rooibos in številna imena vin, denimo Stellenbosch in Paarl.

V poglavju o razvojnem sodelovanju, ki je podrobno razdelano, so opredeljena področja, povezana s trgovino, katerim bi utegnili koristiti finančna podpora EU. Za razliko od sporazuma o gospodarskem partnerstvu z Gospodarsko skupnostjo zahodnoafriških držav (ECOWAS), ki predvideva zajetna finančna sredstva, pa v tem poglavju zaenkrat ni finančnih zavez. Vseeno se načrtuje financiranje posebnih programov iz nacionalnih in regionalnih okvirnih programov za instrument za financiranje razvojnega sodelovanja in 11. Evropski razvojni sklad, in sicer v okviru priprav in izvajanja SGP.

Politični prostor

EU je pri SGP pokazala prožnost, saj je državam SADC, ki izvajajo SGP, omogočila, da posvojijo obstoječe izvozne dajatve in uporabijo nove izvozne davke v izjemnih okoliščinah v primeru posebnih potreb po dohodkih, za spodbujanje mladih gospodarskih panog ali za zaščito okolja. Na splošno je več prostora namenjenega Bocvani, Lesotu, Namibiji in Svaziju, a tudi omejene možnosti pri določenem številu proizvodov (8) za Južno Afriko, če lahko utemelji potrebe industrijskega razvoja za največ 12 let. Besedilo sporazuma državam SADC dovoljuje izkoriščanje surovin.

Vključena je bila klavzula države z največjimi ugodnostmi, ki pa ne bo samodejno razširila preferencialov na EU. To razširitev je treba najprej preučiti in uporabljala bi se le za sporazume s pomembnejšimi trgovinskimi državami. Klavzula države z največjimi ugodnostmi se uporablja samo za carine in dajatve, pravila porekla v njeno uporabo niso

vključena.

Predvidenih je – kot že opisano – več zaščitnih ukrepov, tudi za zaščito mladih gospodarskih panog. Poleg tega so imele države SADC možnost, da iz liberalizacije izključijo občutljive izdelke.

Spoštovanje vrednot in spremljanje izvajanja sporazuma

Sporazum vsebuje klavzulo o neizvajanju (člen 110.2), ki predstavlja podlago za sprejetje „ustreznih ukrepov“ v okviru obstoječega sporazuma iz Cotonouja, če katera od strani ne izpolnjuje svojih obveznosti glede temeljnih načel iz člena 2 sporazuma. Eden od teh ukrepov je prekinitev trgovinskih ugodnosti, četudi bo zanj veljalo, da gre za skrajni ukrep.

Prvi del SGP je namenjen trajnostnemu razvoju, kar poudarja pomen teh določb. Pogodbenice ponovno potrjujejo svoje obveznosti na podlagi mednarodnega prava, tudi konvencij Mednarodne organizacije dela, in se zavezujejo, da ne bodo odstopale od svojih zakonov s področij okolja in dela. S sporazumom se vzpostavlja tudi postopek posvetovanja za vse zadeve s področij okolja in dela. V dialog o tovrstnih vprašanjih se lahko vključijo ustrezni organi in deležniki. S sporazumom je določen izčrpen seznam področij, na katerih bodo pogodbenice sodelovale za spodbujanje trajnostnega razvoja.

Poročevalec je prepričan, da je pomembno okrepiti določbe o spremljanju v sporazumu. V členu 4 pogodbenice soglašajo, da bodo stalno spremljale izvajanje in učinek tega sporazuma „znotraj lastnih participativnih procesov“, da bodo tako „zagotovile čim večje koristi, ki izhajajo iz tega sporazuma, za ljudi“. Sporazum se pregleda na vsakih pet let (člen 116), a je treba okrepiti praktična orodja za ta pregled. Do vzpostavitve omenjenega dialoga o trajnostnem razvoju in ustreznih participativnih procesov za spremljanje bo nemara čutili odsotnost skupnega parlamentarnega odbora in skupnega posvetovalnega odbora (ki obstajata v okviru SGP z državami Cariforuma, a nista del besedila SGP s SADC), razen če bo mogoče uporabiti že obstoječe strukture (regionalne seje skupne parlamentarne skupščine; parlamentarni odbor EU–Južna Afrika itd.). Te pomanjkljivosti so obžalovanja vredne in najti bo treba pragmatične rešitve, da bi odpravili te slabosti.

Zaključek

Poročevalec priporoča odobritev sporazuma o gospodarskem partnerstvu med EU in državami SADC. Ta sporazum ima potencial, da prinese temeljite pozitivne spremembe ter prispeva k vzdržni gospodarski rasti in poglobitvi trgovine in povezovanja znotraj regije.

Sporazum o trgovini in partnerstvu pa je lahko le majhen del širše strategije. Države SADC bi morale izvajati domače politike, ki bodo naklonjene trgovini in razvoju, ter si prizadevati za strukturne reforme. V ta kontekst sodi tudi regulativni okvir, ki bo pritegnil naložbe. Poleg tega bi morale te države preučiti možnost uporabe SGP za preseganje zgolj trgovine z blagom in v prihodnosti obravnavati tudi storitve. EU bi morala zagotavljati pomoč z vidikov krepitev zmogljivosti in trgovine. Evropski parlament bo moral spremljati izvajanje sporazuma in po potrebi postavljati vprašanja. Vzpostaviti bo treba ustrezne strukture za spremljanje, da bo učinek sporazuma čim večji.

12.7.2016

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za mednarodno trgovino

o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo SGP, na drugi strani (10107/2016 – C8-0243/2016 – 2016/0005(NLE))

Pripravljaivec mnenja: Pedro Silva Pereira

KRATKA OBRAZLOŽITEV

Sporazumi o gospodarskem partnerstvu, na katerih temeljijo trgovinska in razvojna partnerstva med afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami (AKP) ter Evropsko unijo, so namenjeni podpiranju trgovine, regionalnega povezovanja in postopnega vključevanja držav AKP v svetovno gospodarstvo, hkrati pa naj bi spodbujali njihov trajnostni razvoj.

EU je 15. julija 2014 zaključila pogajanja o Sporazumu o gospodarskem partnerstvu (SGP) o izključno blagovni menjavi s šestimi od 15 članic Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC): Bocvana, Lesoto, Mozambik, Namibija, Svazi (države BLMNS) in Južna Afrika. Partnerice iz SADC, ki so vključene v SGP, so zelo raznolike, saj nekatere med njimi spadajo med najmanj razvite, druge pa med države z višjim srednjim dohodkom. EU je njihova največja regionalna trgovinska partnerica. SGP bo za države BLMNS zagotovil enoten režim dostopa: brezcarinski in brezkvotni dostop do EU. Za Južno Afriko bo SGP nadomestil ustrezne določbe Sporazuma o trgovini, razvoju in sodelovanju ter zagotovil dodaten dostop do trga. SGP omogoča tudi poznejši pristop Angole, ki spada med najmanj razvite države in je tudi sodelovala pri pogajanjih.

SPD z državami SADC vsebuje številne razvojno usmerjene elemente. Asimetrični značaj SGP partnericam omogoča, da občutljive sektorje zaščitijo pred evropskimi konkurenti. Države, vključene v SGP, bodo z več zaščitnimi ukrepi ohranile določen manevrski prostor za zaščito domače industrije in kmetijskih trgov ter za zagotavljanje prehranske varnosti. Uporaba kmetijskih izvoznih subvencij je odpravljena, za proizvode, ki niso predmet liberalizacije, pa ni klavzule o mirovanju. Poleg tega so pravila o poreklu sorazmerno prožna, izvozne dajatve pa se lahko uporabljajo le v izjemnih primerih. Vendar pa bo treba pri izvajanju pozorno spremljati dejansko dogajanje, če se pojavijo težave, pa se bodo morale institucije v okviru SGP hitro odzvati.

Prav tako so v določbah o razvojnem sodelovanju navedeni zmogljivost in druga področja, povezana s trgovino, ki bi bili lahko upravičeni do finančne podpore EU. Za izvajanje sporazuma bodo potrebna ustrezna sredstva in države SADC bodo morda poleg Evropskega razvojnega sklada in pomoči za trgovino potrebovale dodatna sredstva za kritje stroškov prilagajanja v zvezi s SGP, npr. zmanjšanih prihodkov. Pripravljavec mnenja meni, da je pomembno dodatno razviti zamisel o skladu SGP, ki je v njem predviden, in da bi moral biti časovni načrt za liberalizacijske obveznosti držav SADC, ki so vključene v SGP, usklajen s časovnim načrtom za razvojno pomoč. Potrebna je tudi podpora EU za fiskalne reforme ter dobro davčno upravljanje.

SGP vsebuje poglavje o trgovini in trajnostnem razvoju, ki potrjuje, da pogodbenice spoštujejo mednarodno priznane standarde in da so zavezane izvrševanju delovne in okoljske zakonodaje. V posvetovalni postopek o vprašanih trajnostnega razvoja so lahko vključeni ustrezni organi in deležniki. Pripravljavec mnenja vseeno izraža zaskrbljenost zaradi omejene udeležbe civilne družbe v pogajanjih ter poudarja, da bi bilo treba sodelovanje civilne družbe odločno spodbujati v fazi izvajanja.

SGP z državami SADC žal ne vključuje samostojne klavzule o človekovih pravicah, ampak se sklicuje na Sporazum iz Cotonouja, na podlagi katerega lahko pogodbenice sprejmejo „ustrezne ukrepe“ v primeru resnih kršitev človekovih pravic. V zvezi s tem je pomembno zagotoviti, da klavzule v tem in drugih sporazumih o gospodarskem partnerstvu, ki se sklicujejo na Sporazum iz Cotonouja, ob njegovem izteku leta 2020 ne bodo izgubile učinka.

SGP z državami SADC je bil zasnovan tako, da bo združljiv z delovanjem Južnoafriške carinske unije (SACU). Pripravljavec mnenja meni, da je SGP lahko temelj za nadaljnje regionalno povezovanje, če bodo sprejeti potrebni nadaljnji ukrepi, in sicer v zvezi s spodbujanjem tehnične zmogljivosti, na primer glede pravil o poreklu, ter olajševanjem trgovine.

Seveda je za izkoriščanje vseh prednosti, ki jih prinašajo nove možnosti za dostop do trga, ključno učinkovito izvajanje. Zato bo bistveno zagotoviti vzpostavitev predvidenih struktur in mehanizmov ter preglednost pri njihovem delovanju. Pomembno bo tudi spodbujati poglobljeno povezovanje podjetij, zlasti da bi podprli afriški zasebni sektor. Pripravljavec mnenja opozarja, da je treba SGP z državami SADC spremljati na učinkovit način, in poudarja, da je nujno partnerstvo s civilno družbo. V zvezi s tem bo pomembna dodelitev sredstev za spodbujanje sodelovanja civilne družbe v procesu spremljanja. Spremljati bo treba predvsem prispevek SGP k trajnostni in pravični trgovini ter v končni fazi k trajnostnemu razvoju in zmanjšanju revščine.

Poleg tega pripravljavec mnenja Skupni svet poziva k predstavitvi poročil o napredku, o katerih bi morali razpravljati Evropski parlament, afriški parlamenti in Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, da bi ocenili prispevek tega partnerstva k trajnostnemu razvoju.

Skratka, pripravljavec mnenja meni, da lahko sporazum z vgrajeno prožnostjo in zaščitnimi ukrepi, zlasti v zvezi s trgovino in trajnostnim razvojem, prinese koristi vsem stranem in prispeva k razvoju ter tako zagotovi usklajenost politik za razvoj, če bo njegovo izvajanje in spremljanje učinkovito.

*****

Odbor za razvoj poziva Odbor za mednarodno trgovino kot pristojni odbor, da priporoči odobritev osnutka sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami SADC, ki izvajajo SGP, na drugi strani.

POSTOPEK V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Naslov	Sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo SGP, na drugi strani	
Referenčni dokumenti	10107/2016 – C8-0243/2016 – COM(2016)0018 – 2016/0005(NLE)	
Pristojni odbor	INTA	
Mnenje pripravil Datum razglasitve na zasedanju	DEVE 7.7.2016	
Pripravljavec/-ka mnenja Datum imenovanja	Pedro Silva Pereira 28.4.2016	
Obravnava v odboru	23.5.2016	20.6.2016
Datum sprejetja	12.7.2016	
Izid končnega glasovanja	+: –: 0:	15 6 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Louis Aliot, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Teoharus (Eleni Theoharous), Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská	
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Seb Dance, Jordi Sebastià, Adam Szejnfeld, Joachim Zeller	
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Maria Arena, Petras Auštrevičius	

POSTOPEK V PRISTOJNEM ODBORU

Naslov	Sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo SGP, na drugi strani	
Referenčni dokumenti	10107/2016 – C8-0243/2016 – COM(2016)0018 – 2016/0005(NLE)	
Datum posvetovanja / Zahteva za odobritev	29.6.2016	
Pristojni odbor Datum razglasitve na zasedanju	INTA 7.7.2016	
Odbori, zaproseni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	DEVE 7.7.2016	ENVI 7.7.2016
Odbori, ki niso podali mnenja Datum sklepa	ENVI 17.2.2016	
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Alexander Graf Lambsdorff 15.2.2016	
Obraznava v odboru	24.5.2016	15.6.2016
Datum sprejetja	14.7.2016	
Izid končnega glasovanja	+: –: 0:	22 10 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	William (earl) Dartmouthski, Laima Liucija Andrikiene, Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Alexander Graf Lambsdorff, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Iuliu Winkler, Jan Zahradil	
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Reimer Böge, Victor Boștinaru, Klaus Buchner, Seán Kelly, Gabriel Mato, Bolesław G. Piecha, Pedro Silva Pereira, Ramon Tremosa i Balcells, Wim van de Camp, Jarosław Wałęsa, Pablo Zalba Bidegain	
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Mara Bizzotto, Jozo Radoš, Dariusz Rosati, Paul Rübig, Mylène Troszczynski	